

2 PETRŮV

1

2

3

KAPITOLA 1

Šimon Petr, služebník a apoštol Ježíše Krista, těm, kteříž spolu s námi zároveň drahé dosáhli víry, pro spravedlnost Boha našeho a Spasitele Jezukrista:

² Milost vám a pokoj rozmnožen buď skrze známost Boha a Ježíše Pána našeho.

³ Jakož nám od jeho Božské moci všecko, což potřebí bylo k životu a ku zbožnosti, darováno jest, skrze známost toho, kterýž povolal nás k slávě a k ctnosti.

⁴ Odkudžto veliká nám a drahá zaslíbení dána jsou, tak abyste skrze ně Božského přirození účastníci učinění byli, utekše porušení toho, kteréž jest na světě v žádostech zlých.

⁵ A na to pak vy všecku snažnost svou vynaložíce, prokazujte u víře své ctnost, a v ctnosti umění,

⁶ V umění pak zdrželivost, a v zdrželivosti trpělivost, v trpělivosti pak zbožnost,

⁷ V zbožnosti pak bratrstva milování, a v milování bratrstva lásku.

⁸ Ty zajisté věci když budou při vás a to rozhojné, ne prázdné, ani neužitečné postaví vás v známosti Pána našeho Jezukrista.

⁹ Nebo při komž není těchto věcí, slepýť jest, a toho, což vzdáleno jest, nevida, zapomenuv na očištění svých starých hříchů.

¹⁰ Protož, bratří, raději snažte se pevné povolání své i vyvolení učiniti; nebo to činíce, nepadnete nikdy.

¹¹ Takt' zajisté hojné způsobeno vám bude vjití k věčnému království Pána našeho a Spasitele Jezukrista.

¹² Protož nezanedbámt' vždycky vám připomínati těch věcí, ačkoli umělí i utvrzení jste v přítomné pravdě.

¹³ Neboť to mám za spravedlivé, dokudž jsem v tomto stánku, abych vás probuzoval napomínáním,

¹⁴ Věda, že brzké jest složení stánku mého, jakož mi i Pán náš Ježíš Kristus oznámil.

¹⁵ Příčinímť se i o to, abyste vy po odchodu mém často se na ty věci rozpomínati mohli.

¹⁶ Nebo ne nějakých vtipně složených básní následujícíce, známu učinili jsme vám Pána našeho Jezukrista moc a příchod, ale jakožto ti, kteříž jsme očima svýma viděli jeho velebnost.

¹⁷ Přijalt' jest zajisté od Boha Otce čest a slávu, když se stal k němu hlas takový od velebné slávy: Tentot' jest ten můj milý Syn, v němž mi se zalíbilo.

¹⁸ A ten hlas my jsme slyšeli s nebe poslý, s ním byvše na oné hoře svaté.

¹⁹ A mámeť přepevnou řeč prorockou, kteréžto že šetříte jako svíce, jenž svítí v temném

místě, dobře činíte, až by se den rozednil a dennice vzešla v srdcích vašich,

²⁰ Toto nejprve znájte, že žádného proroctví Písma svatého výklad nezáleží na rozumu lidském.

²¹ Nebo nikdy z lidské vůle nepošlo proroctví, ale Duchem svatým puzeni jsouce, mluvili svatí Boží lidé.

KAPITOLA 2

Bývali pak i falešní proroci v lidu, jakož i mezi vámi budou falešní učitelé, kteříž chytře uvedou sekty zatracení, i toho Pána, kterýž je vykoupil, zapírajíce, uvodíce na sebe rychlé zahynutí.

² A mnozí následovati budou jejich zahynutí, skrze něž cesta pravdy bude v porouhání dávána.

³ A lakomě skrze vymyšlené řeči vámi kupčiti budou; kterýchžto odsouzení již dávno nemešká, a zahynutí jejich nespí.

⁴ Nebo poněvadžť Bůh andělům, kteříž zhřešili, neodpustil, ale strhna je do žaláře, řetězům mrákoty oddal, aby k odsouzení chování byli,

⁵ I onomu prvnímu světu neodpustil, ale sama osmého Noé, kazatele spravedlnosti, zachoval, když potopu na svět bezbožníků uvedl.

⁶ A města Sodomských a Gomorských v popel obrátiv, podvrácením odsoudil, příklad budoucím bezbožníkům na nich ukázav,

⁷ A spravedlivého Lota, ztrápeného těch nešlechtníků chlipným obcováním, vytrhl.

⁸ Ten zajisté spravedlivý, bydliv mezi nimi, den ode dne hleděním i slyšením spravedlivou duši nešlechtnými jejich skutky trápil.

⁹ Umít Pán zbožné z pokušení vytrhnouti, nepravých pak ke dni soudu potrestaných dochovati,

¹⁰ A zvláště těch, jenž po těle v žádosti nečisté chodí, a vrchností pohrdají, jsou i smělí, sobě se zalibující, neostýchají se důstojnostem porouhati.

¹¹ Ješto andělé, jsouce větší v síle a v moci, nečiní proti nim přede Pánem potupného soudu.

¹² Tito pak jako nerozumná hovada, kteráž za přirozením jdou, zplozená k zjímání a k zahynutí, tomu, čemuž nerozumějí, rouhajíce se, v tom svém porušení zahynou,

¹³ A tak odplatu nepravosti své ponesou, jakožto ti, kteřížto sobě za rozkoš položili, aby se na každý den v libostech svých kochali, nejsouce než poskvrny a mrzkosti, ti, kteříž s vámi hodujíce, v svých lstech se kochají,

¹⁴ Oči majíce plné cizoložstva, a bez přestání hřešící, přeluzujíce duše neustavičné, srdce majíce vycvičené v lakomství, synové zlořečenství.

¹⁵ Kteříž opustivše cestu přímou, zbloudili, následující cesty Balámovy, syna Bozorova, kterýž mzdu nepravosti zamiloval.

¹⁶ Ale měl, od koho by pokárán byl pro svůj výstupek. Nebo jhu poddaná oslice nemá, člověčím hlasem promluvivši, zbránila nemoudrosti proroka.

¹⁷ Tiť jsou studnice bez vody, a mlhy vichrem zbouřené, jimžťo mrákota tmy chová se na věčnost.

¹⁸ Nebo přepyšně marné věci vypravujíce, žádostmi těla a chlipnostmi lidí ty, kteříž byli vpravdě utekli od těch, jenž bludu obcují,

¹⁹ Slibujíce jim svobodu, ješto sami jsou služebníci porušení, poněvadž od kohož kdo jest

přemožen, tomu jest i v službu podroben.

²⁰ Jestliže pak ti, jenž ušli poskvrn světa, skrze známost Pána a Spasitele Jezukrista, opět zase v to zapletení jsouce, přemoženi byli, učiněn jest poslední způsob jejich horší nežli první.

²¹ Lépe by zajisté jim bylo nepoznávati cesty spravedlnosti, nežli po nabytí známosti odvrátiti se od vydaného jim svatého přikázání.

²² Ale přihodilo se jim to, což se v přísloví pravém říkává: Pes navrátil se k vývratku svému, a svině umytá do kaliště bláta.

KAPITOLA 3

Nejmilejší, již toto druhý list vám píši, v kterýchžto listech vzbuzuji skrze napomínání vaši upřímnou mysl,

² Abyste pamatovali na slova předpověděná od svatých proroků, a na přikázání vydané vám od nás apoštolů Pána a Spasitele,

³ Toto nejprve vědouce, žeť přijdou v posledních dnech posměvači, podle svých vlastních žádostí chodící,

⁴ A říkající: Kdež jest to zaslíbení příchodu jeho? Nebo jakž otcové naši zesnuli, všechno tak trvá od počátku stvoření.

⁵ Tohoť zajisté z úmysla věděti nechtí, že nebesa již dávno slovem Božím byla učiněna, i země z vody a na vodě upevněna.

⁶ Pročež onen první svět vodou jsa zatopen, zahynul.

⁷ Ta pak nebesa, kteráž nyní jsou, i země, týmž slovem odložena jsou a zachována k ohni, ke dni soudu a zatracení bezbožných lidí.

⁸ Ale tato jedna věc nebudiž před vámi skryta, nejmilejší, že jeden den u Pána jest jako tisíc let, a tisíc let jako jeden den.

⁹ Nemeškát Pán s naplněním slibů, (jakož někteří za to mají, že obmeškává,) ale shovívá nám, nechtě, aby kteří zahynuli, ale všickni ku pokání se obrátili.

¹⁰ Přijdeť zajisté den Páně, jako zloděj v noci, v kterémžto nebesa jako v prudkosti vichru pomínou, a živlové pálivostí ohně rozplynou se, země pak i ty věci, kteréž jsou na ní, vypáleny budou.

¹¹ Poněvadž tedy to všechno má se rozplynouti, jací pak vy býti máte v svatých obcováních a v zbožnosti,

¹² Očekávající a chvátající ku příští dne Božího, v němžto nebesa, hoříce, rozpustí se, a živlové pálivostí ohně rozplynou se?

¹³ Nového pak nebe a nové země podle zaslíbení jeho čekáme, v kterýchžto spravedlnost přebývá.

¹⁴ Protož, nejmilejší, takových věcí čekající, snažtež se, abyste bez poskvrny a bez úhony před ním nalezeni byli v pokoji;

¹⁵ A Pána našeho dlouhočekání za spasení mějte, jakož i milý bratr náš Pavel, podle sobě dané moudrosti, psal vám,

¹⁶ Jako i ve všech epištolách svých, mluvě v nich o těch věcech. Mezi nimiž některé jsou nesnadné k vyrozumění, kterýchžto neučení a neutvrzení natahují, jako i jiných Písem, k svému vlastnímu zatracení.

¹⁷ Vy tedy, nejmilejší, to prve vědouce, střežtež se, abyste bludem těch nešlechetných lidí

nebyli pojati a nevypadli od své pevnosti.

18 Ale rozmáhejtež se v milosti a v známosti Pána našeho a Spasitele Jezukrista, jemuž sláva i nyní i na časy věčné. Amen.

For other languages please go to **www.wordproject.org**